

І НАРОДИЛАСЯ З-ПІД ПЕНЗЛЯ МЕЛОДІЯ

Доля щедро обдарувала його талантами. Художник і графік, самодіяльний композитор і співак, поет-гуморист і просто хороша людина. А ще – уважний і люблячий син, хороший чоловік і батько.

А був він звичайним, допитливим і скромним хлопчиком, але ріс дуже вразливим і самозаглибленим у власні душевні джерела. Все його цікавило і дивувало. Був неординарним і оригінальним, вчився охоче. Особливо його приваблювали барви і музика. Вони нуртували в ньому і щоразу переливалися у найрізноманітніші, часто навіть фантастичні малюнки і неповторні пісні. Співати любив, але сцена не приваблювала і навіть лякала. Співала лишень душа Миколи Левчинського.

Дубнівське педучилище дало багато для роботи в школі, але головне – займатися музикою, чути її, вбирати душею і заодно творити свою. Волинський держуніверситет відкрив широкі можливості і перспективи не тільки стати хорошим географом, але й висококласним вокалістом і музикантом.

Співав і творив сам. Спочатку несміливо, а потім впевненіше і відчутніше. Так народилося багато гарних пісень, які «пішли в люди». У Волинському державному університеті ім. Л.Українки зустрів свою долю – таку незвичайну і особливу, як і сам, Світлану. Так народилася пісня «А ми з тобою, як Стир з Іквою», яка лунає в їх душах і донині.

Микола Володимирович Левчинський написав багато дитячих пісень і найвідоміші з них – «Шоколадна королева», «Бджілка». Проте найвагоміший його здобуток – «Пісня про Торговицю», яка стала символом нашого села, його гімном і взагалі народною піснею. Послухайте, як звучать її заключні слова:

«Я вірю в щасливу годину,
Ти будеш рости і цвісти.
Воскресне моя Україна,
Воскреснеш, Торговице, й ти».

І торговчани вірять в таку годину і прагнуть її наблизити.

Микола Левчинський – сумлінний вчитель, спеціаліст вищої категорії, нагороджений багатьма грамотами та іншими відзнаками. У Торговиці всі знають, що Микола Володимирович завжди виручить як «власник транспортного засобу», бо село віддалене, а їхати часто нема чим.

Нещодавно Микола Володимирович відсвяткував полудень віку. Хай лунає у його душі та дивна музика, яка робить життя змістовним і неповторним.

Сім'я Левчинських виховує семикласника Володю і доньку Оленку – студентку Волинського держуніверситету. Над їх обійстям злітають у небо лелеки, несучи на своїх крилах любов і надію...

Ніна ЯКИМЧУК,
директор Торговицької ЗШ I-III ступенів.